

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XVIII Leden 2010

1

NOVOROČNÍ BILANCOVÁNÍ

Vážení a milí studánečtí občané, závěr roku 2009 se nám povážlivě rychle překloupil do roku mnohem kulatějšího. Společně jsme mohli nový rok přivítat na náměstí, kde byl i pro letošní přelom připraven našimi dobrovolnými hasiči nádherný ohňostroj financovaný z obecního rozpočtu. Drobné rozpaky nastaly pouze při určování pravé a přesné půlnoci, tato nejistota byla vyřešena po Svatoňovicku a to vlastním spontánním odpočítáváním. Nevíme tedy, zda byl nový rok přivítán přesně středoevropsky, víme ovšem jistě, že nový rok byl v Malých Svatoňovicích přijat srdečně, bujaře a družně, tedy přesně tak, jak tomu má být.

A protože mnoho významných státníků na tomto místě pronášeli své nejvýznamnější a nejdůležitější projevy, dovolte i nám zrekapitulovat nyní uplynulý rok z pohledu naší zurčivé Studánky.

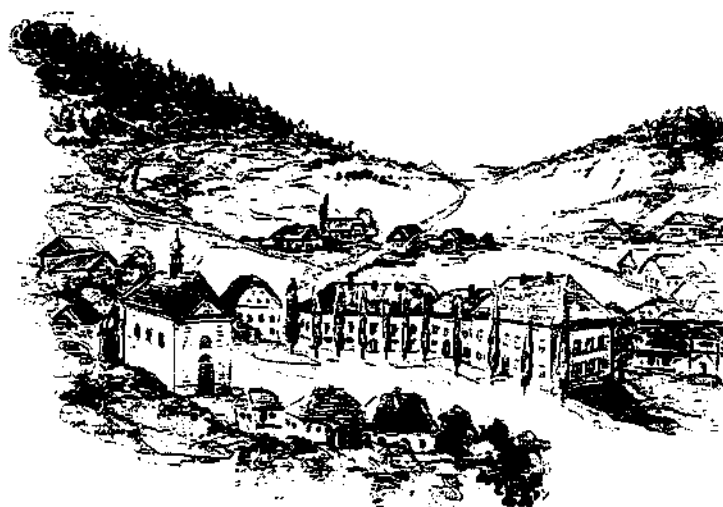
Rok 2009 jsem zahájili napínavým výběrovým řízením na post odpovědného redaktora našich listů, v polovině roku pak i revoluční změnou na pozici počítačového mága čili grafika. S touto redaktorskou proměnou došlo i k proměně intervalu jednotlivých vydání. Křest každé nové Studánky se koná pravidelně po dvou měsících. Přinášíme Vám zprávy z naší malebné vesničky, aktuální otázky, které hýbou děním v našem okolí a tzv. Společenskou kroniku, kde pomyslně oslavujeme významná jubilea a vítáme nové občany naší podkrkonošské víscky. Za tuto rubriku bychom zde rádi poděkovali paní starostce Evě Hylmarové a matrikářce paní Jitce Goldmannové. Na stránkách Studánky si taktéž dáváme retrospektivní dostaveníčka s Václavem Jiráskem, který nás provází na vycházkách do minulosti svatoňovických štol, dolů, téžních věží i hornických stezek. Taktéž se snažíme Vám nastavit zrcadlo chodu základní školy, její jednotlivé projekty, exkurze, výlety i soutěže a jejich výsledky, ať již briskní či průměrné. Za školní zprávy patří dík Ivě Václavkové, která neúnavně spolupracuje s naší redakcí a přibližuje nám tak vzdělání našich – vašich dětí a školní práci s nimi. V každém čísle Vám představujeme mladého člověka, svatoňovického rodáka, který svou pilí, odhodlaností a vytrvalostí pokořil hranice naší obce, který pevně kráčet za svým snem a dokázal se prosadit v systému dnešního nelehkého světa. Naši snahou zůstává i drobná sportovní rubrika, která bohužel notně pokulhává za ostatními jako zmračený mraveneček.

Dovolujeme si proto z tohoto místa opětovně oslovit Vás, naši čtenáři, zda byste nám nepomohli omladit, vystrojit a nalíčit stařenku jménem Studánka, která počíná být unavenou a sklíčenou stařenou. Stačí k tomu velmi málo; napsat nám o Vámi navštívené sportovní či kulturní akci, podělit se s námi o Vaše návrhy a nápady nebo pozvat své spoluobčany na Vámi preferovanou společenskou událost. Bohužel, i my, redaktori, máme svá zaměstnání a povinnosti, proto nemůžeme vždy postihnout všechno dění našeho okolí.

Jak se za chvíli dočtete, příchod nového roku doslova nastartoval v naší malebné Studánce mnoho nových projektů, především Rodinné centrum Žaltmánek z Jestřebích hor. Naše redakce je touto aktivitou nadšená a přeje zřizovatelkám mnoho úspěchů a všem maminkám spokojené princezny a skřítky. Jsme rádi, že obec Malé Svatoňovice rok od roku více vzkvétá (i když to mnozí obyvatelé nedokáží docenit) a že mladí lidé mají chuť, energii i nápady k tvůrčí činnosti. Redakce Studánky se bude celý rok snažit, přinášet Vám zprávy o Vašich úspěších, projektech a zrealizovaných snech. Děkuje všem věrným přispěvatelům za jejich ochotu a spolupráci a zdravíme naše hvězdy z rubriky Představujeme Vám... Přejeme Malým Svatoňovicím dobré vedení, mnoho aktivních obyvatel a plodný rok ve znamení jubilea narození Karla Čapka.

Vám, naši milí čtenáři, přejeme v novém roce 2010 nechť je štěstěna Vaši věrnou milenkou, zdraví Alter egem, úspěch Vaši cestou a spokojenost cílem.

Vaše redakce

Tříkrálová sbírka

V sobotu 9. ledna 2010 vyrazilo do ulic plných sněhu 9 skupinek dětí a dospělých s kasičkami na desátou Tříkrálovou sbírku. Její výtěžek je u nás již tradičně určen na nákup zdravotnických pomůcek a materiálu pro Hospic Anežky České v Červeném Kostelci a Domov sv. Josefa v Žirči, kde pečují o nemocné roztroušenou sklerózou. Obě tato zařízení spravuje Oblastní charita Červený Kostelec.

V letošním roce, stejně jako vždy, zajistila celou sbírku v naší obci skupinka ochotných dospělých spolu s dětmi. Vybíralo se v Malých Svatoňovicích do 6 kasiček, po jedné vždy v obcích Petrovice, Strážkovice a Odolov.

Do těchto 9 kasiček se vybralo 27 027,- Kč.

Pro srovnání: 2008 23 205,- Kč

2009 25 815,- Kč

2010 27 027,- Kč

Vám všem, kdo jste přispěli, patří poděkování za podporu. Hlavní poděkování za ochotu, obětavost a nezištnost patří skupinám tvořící tři krále:

Anna Langerová	Lukáš Sekera
Verona Ostradická	Káťa Jiráňková
Hana Millerová	Tereška Pelcová
Václav Zahálka	Anežka Prokopová
Jiřina Kábrtová	Káťa Novotná
Věra Formanová	Lucka Benešová
Marie Nývltová	Petr Beneš
Jana Benešová	Ester Zahálková
Štěpánka Martincová	Jonáš Zahálka
Iva Dančová	Vojta Zahálka
Dagmar Plíšková	Hanka Martincová
Jitka Volavková	Jaromíra Zálisová

Věra Brzáková
Sabina Šolcová
Jirka Šolc
Jana Plíšková
Pepa Plíšek
Lucka Romančáková
Jaruška Romančáková
Dominik Hofman
Bětuška Dvorská
Matyáš Dvorský
Filip Kobylka

Eva Hylmarová

Úzva spolkům a organizacím

Zastupitelstvo obce Malé Svatoňovice, stejně jako v minulých letech, ve snaze podpořit akce propagující obec, aktivity spolků a občanů, bude poskytovat dotace. Jde o granty na soutěže, turnaje, kulturní přehlídky atd.

Spolky, oddíly a organizace mohou své žádosti posílat do 31. 1. 2010 poštou, e-mailem nebo doručit osobně prostřednictvím formuláře, který obdržíte na obecním úřadě nebo jej stáhnete na stránkách obce:

www.obecmalesvatonovice.cz – Úřední deska – Ostatní – Dokumenty.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum slavili a oslaví:

v lednu:

Alžběta Josková	75
Rudolf Krampol	70
Ivana Hronešová	60
Františka Exnarová	80
Václav Souček	96
Jan Kábrt	60
Stanislava Sedláčková	60
Dagmar Šedivcová	60

v únoru:

Karel Kult	50
Jan Pelc	60
Kamil Nyklíček	50
Lenka Němcová	50

Noví občané:

Jakub Zilvar, Valerie Vylčilová, Viktorie Jasińska, Michaela Kroulíková.

Všem našim oslavencům přejeme mnoho životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Kde se těžilo uhlí, je dnes věznice

Tak se jmenuje článek, který vyšel v hradecké příloze Mf Dnes 17. prosince 2009 na straně C4. Jak vyplývá z podtitulku, jde o pokračování seriálu o místech, která se za dvacet let výrazně proměnila – tentokrát o Odolově. Snad bych na tento příspěvek redaktora Vladimíra Bílka ani nereagoval, ale je v něm tolik chybných informací, že jejich uvedení na pravou míru považuji za nutné. A to nehledě na skutečnost, že jsem v příspěvku uveden jako „historik hornictví“. Spíš mě mrzí, že pan redaktor Bílek předložil veřejnosti vedle fotoreportáže rtyňského Standy Krčmáře a vzpomínek svatoňovického Mirka Novotného zcela zavádějící údaje a tím výpovědní hodnotu použitého materiálu od bývalých pracovníků Dolu Zdeněk Nejedlý zcela zpochybnil.

Vzhledem k tomu, že jsem Novou jámu připomněl ve Studánce č. 5/ 2009 a že zájemce o zcela nové využití odolovské jámy a Idaštoly mohu odkázat na připravovanou reportáž, která vyjde v měsíčníku Krkonoše-Jizerské hory č. 2/ 2010, omezím se tentokrát pouze na opravu chybné historiografie v Mf Dnes:

Ve zmíněném článku je uvedeno, že šachta měla jít do hloubky 876 m a že měl důl dosáhnout roční produkce 530 tisíc tun uhlí. Ve skutečnosti se původně plánovala celková hloubka jámy na 1000 až 1200 m, nakonec jáma dosáhla (z časových, technických a hydrogeologických podmínek) hloubky „jen“ 867 m a od dolu se očekávala roční produkce 520 tisíc tun. Po zprovoznění jámy (a celého důlního areálu) v roce 1982 bylo však dosaženo těžby pouze 120 600 tun. O mnoho víc se však nevytěžilo ani v dalších letech a nejvyšší těžba v době provozu Nové jámy byla vykázána roku 1988 – 155 470 tun.

Zcela milná je také informace, že k prvnímu objevu uhelné sloje došlo v kopcích nad Studánkou (když to bylo opravdu roku 1590 v Markoušovicích) a že zde existuje 1400 m dlouhá Dědičná štola (sic). Obdobných důlních děl bývalo na Svatoňovicku víc, ale štola této délky v oblasti Jestřebích hor neexistovala. Měl-li autor na mysli dědičnou štolu Idu, tak ta má celkovou délku 1800 m a společně s ochozy u Nové jámy a Slepého dolu je její délka zpravidla uváděna na 2 km.

Za šťastnou nepovažuji ani informaci, že po ukončení těžby na Odolově se podzemní štoly naplnily vodou. V podzemí dolu totiž žádné štoly nebyly; ty pouze spojovaly povrch s podzemím, v němž byly chodby, překopy, prorážky, svážné, úpadní a podobná důlní díla. Voda tedy zaplnila podzemí dolu až po obzor dědičné štoly Idu, kterou vytéká na povrch. Ani v tomto případě nejde o slovíčkaření, ale o zcela specifické pojmy, které nelze vzájemně zaměňovat. Téměř v závěru článku je zcela vymyšlený údaj (prý se to říká), že se tu za čtyři století dolování vytěžilo asi 30 milionů tun uhlí. Bylo to 21,5 milionů tun a tento údaj je nejenom archivně dohledatelný, ale byl také mnohokrát publikován i s uvedením pramenů a také rozlišen pro jednotlivé etapy místního hornictví.

Je škoda, že ani tak důležitý údaj o jestřeboborském uhelném hornictví – jako je produkce za celou dobu báňského podnikání – není prezentován věrohodně. A přitom se stačilo zeptat nebo si nechat článek autorizovat. Ale abych nekritizoval jen Mf Dnes: pokud jsem v minulosti poskytl něco o havířině např. Krkonošským novinám (nebo před tím Pochodni), nikdy (!) se to neobešlo bez obdobných přebřetů či zcela vymyšlených údajů, které měly daleko ke skutečnosti. Stejně „pikantnosti“ však lze dohledat i dnes na internetu. V době, kdy se snažíme precizovat vše o zaniklém uhelném hornictví mezi Krkonošemi a Orlickými horami, by bylo lepší, podobné články neotiskovat a čtenáře neuvádět do rozpaků zcestnými údaji.

Václav Jirásek

Petr Dřevecký

Prvně bych chtěl pozdravit všechny čtenáře časopisu Studánka. Před Vánocemi jsem byl požádán, abych se představil obyvatelům Malých Svatoňovic a napsal pár řádků ze svého života. Moc si toho vážím a doufám, že se čtenáři nebudou nudit.

Až do ukončení základní školy jsem vyrůstal v Malých Svatoňovicích, kde jsem zažil krásná, ale i smutná období. Od roku 1986 jsem začal dojíždět za vzděláním a tím jsem se stal „chatařem“, který tuto krásnou vesničku navštěvuje velice zřídka. Proto při každé návštěvě zjišťuji, co je nového a velice často jsem překvapen, co všechno se změnilo...

Zmizela některá místa, kde jsem si hrával a vyrostlo tady mnoho nového... Možná, že se to někomu, kdo zde bydlí, nezdá, ale když to tu navštívíte třikrát do roka, tak změny jsou vidět.

Po ukončení elektrotechnické průmyslovky jsem šel za svým snem a nastoupil na Vysokou vojenskou školu letectva v Košicích v oboru letecký-pilotní. Ale nebylo mně přáno zde dostudovat, protože po rozpadu České a Slovenské Federativní Republiky, mě spolu s ostatními českými studenty přesunuli na Vojenskou akademii v Brně, kterou jsem ukončil v roce 1996. Pak už to byla jízda jak v rychlíku... Tři roky v Pardubicích u školního letectva, kde jsem se naučil létat tak, abych se dožil „důchodu“. Následovaly čtyři roky u taktického letectva v Náměšti nad Oslavou, kde se ze mě stal „bojovník“ na stíhacích bombardérech. A od roku 2004 pracuji na základně taktického letectva v Čáslavi, kde se ze mě snaží udělat stíhače...

Jelikož nás u letectva už moc není a dá se říci, že se všichni známe, tak jsem tyto přesuny po republice bral v pohodě. Ale co na to manželka? Tak to je opravdu na román a myslím si, že by to byl bestseller. Ale to prožívají všechny ženy a manželky, které stále čekají na svého partnera, jež je nucen z důvodu povolání „pendlovat“ po republice. Jak se říká - každá mince má dvě strany.

Aktivním vojenským pilotem jsem již sedmnáct let a byl jsem u toho, když jsme začali „dobývat“ západ. Myslím tím účast na zahraničních cvičeních, kam jsme vyráželi s vědomostmi, nad kterými se dnes usmívám. Byla to průkopnická doba, ale jsem rád, že jsem byl u toho. Dnes je to jiné, dosáhli jsme toho, že nás západní kolegové berou jako rovnocenné partnery. Důkazem je bezchybná reprezentace na zahraničních cvičeních a misích. Od roku 2005 jsem se stal členem 211. taktické letky, která zabezpečuje mezinárodní ostrahu vzdušného prostoru (NATINEADS) a je vyzbrojena letouny Jas-39 Gripen. Prvořadým úkolem je ostraha vzdušného prostoru České republiky a okolních států. Jako dosavadní vrchol své kariéry беру účast na zabezpečení vzdušného prostoru pobaltských států a na mezinárodních cvičeních tygřích letek.

Co dodat nakonec? Až do doby, než jsem se přestěhoval se svojí rodinou zpět do Pardubic, slovo „jedem domů“ znamenalo „jedeme do Malých Svatoňovic“. Dnes občas zajdu na pivo, abych zjistil, co je nového a prohodil pár slov s lidmi, které znám a vážím si jich. A nebo když to jde, přiletím omrknout, co je nového... někteří jsou rádi a některé to ruší... jim se omlouvám, ale je to má rodná vesnice.

Na úplný závěr přeji všem krásný nový rok 2010.

DIVADLO

V úterý 5. ledna se žáci 8. a 9. třídy vydali již podruhé v letošním školním roce do Klicperova divadla v Hradci Králové. První představení, které jsme shlédli v listopadu, bylo *"Perikles"* od W. Shakespeara a všem se moc líbilo. Úterní divadelní hra se jmenovala *"Věc Makropulos"*, kterou napsal Karel Čapek, což je nám velmi blízké, když pochází od nás z Malých Svatoňovic. K napsání této divadelní hry ho inspiroval zámek Chyše. Je to hořká komedie o třech dějstvích uvedená poprvé v roce 1922 na scéně Vinohradského divadla, kde byl Karel Čapek dramaturgem.

Hlavní hrdinka Elina Makropulos se kdysi stala pokusným králikem, neboť lidé odjakživa toužili po věčném mládí a lámali si hlavu, jakým způsobem oddálit okamžik, kdy budou postaveni tváří v tvář Smrti. Kdyby tak bylo možné se Smrti vyjednávat a dohodnout se! Anebo ji přelstít docela a prostě žít, žít a žít! Mladické Elině bylo dáno, aby na sobě prověřila recept dlouhověkosti. Všichni, kteří toužili dozvědět se pravdu a přitom nic neriskovali, dávno zemřeli. Přežila jenom ona. Věčná žena a matka, jediná odvážná hvězda, která dosud nevyhasla. Žít sto dvacet let a vypadat na třicet je okouzlující. Jenže mít talent, obdiv mužů a nezměrnou krásu celých tři sta lidských let je k zbláznění vyčerpávající. Žít se nechce, všechno se opakuje, nic nového vymyslet nejde. Ale Elina přesto bojuje. Bojuje o svůj život. Ale proč? Tak probíhá proč? V době psaní této hry trpěl K. Čapek závažnou nemocí a neměl jistotu, zda právě *Věc Makropulos* nebude posledním z jeho poselství lidstvu, vyjádřil v této hře - možná nevědomky - cosi zásadnějšího.

Po shlédnutí této hry se z nás asi většina zamyslela nad smyslem lidského života.

V letošním školním roce nás ještě čekají představení Karel Steigerwalda *"Dobové tance"* a Jiřího Suchého - Jiřího Šlitr *"Dobře placená procházka"*

Anička Martincová, 8. třída

PŘÍBĚHY BEZPRAVÍ, Kapitoly z československé historie

V rámci tohoto celorepublikového projektu se mladí lidé seznamují s příběhy těch, kteří z politických důvodů prošli věznicemi a pracovními tábory a zaslouhují si uznání a pozornost.

Naše škola se do projektu přihlásila již vloni, kdy bývalí žáci deváté třídy po shlédnutí filmu besedovali s historikem prof. PhDr. Vladimírem Wolfem.

V letošním roce proběhla v hodině dějepisu 9. třídy dataprojekce filmu *"Zlý sen"* – o židovské dívce, která za 2. světové války žila v terezínském ghettu, přežila hrůzy v koncentračním táboře Osvětim a šla se svou maminkou i pochod smrti. Ona se jako jediná ze své rodiny dočkala konce války a žije dodnes. Poté následovala beseda s předsedou protifašistických bojovníků na okrese Trutnov Ing. Karlem Hoškem, kterého zastihla válka jako studenta VŠ a byl členem protifašistického odboje Zbíroh. Již devadesátiletý pan Hošek žákům velice poutavě líčil období dnů 17. listopadu 1939 a fašistických represálií za Protektorátu Čechy-Morava. Všichni se zaujetím poslouchali a ptali se: „Jak to bylo s...“, „Je pravda, že...“.

Beseda proběhla v příjemné atmosféře, žáci si určitě odnesli nové zajímavé dějepisné informace a všichni si uvědomili, že doba válek přináší velký strach a tragédie pro všechny lidi.

PŘÍBĚH

V našem městečku, které leží hodně nízko, skoro každý rok spadne nanejvýš 10 cm sněhu, což je hrozně málo. Nikdo si to vůbec neužije, protože mít tak málo sněhu, ti není k ničemu. A dokonce minulý a předminulý rok nám nenapadl vůbec žádný. Teploměr neukazoval méně než 8 stupňů a ke sněhu byla potřeba 0. Celé dny přšelo a to už se blížil Štědrý den, dárky a hlavně ze všeho nejlepší věc, cukroví. Moje kamarádka Hanča za mnou jezdila jednou za půl roku a teď to vyšlo na Štědrý den. Jí to ale vůbec nevadilo, protože u nich doma se Vánoce neslavily. A tak bez velkého váhání souhlasila.

Byl den před Štědrým dnem a Hanča měla přijet. Oblékla jsem se a šla na nádraží čekat, než přijede. Pořád přšelo, bylo zataženo a já měla obzvlášť špatnou náladu. Taky, kdo by byl veselý, mít místo sněhu bláto a místo ledového, modrého dne, šedou a zataženou oblohu. Vlak, co s ním měla Hanča přijet, byl tady a stádo lidí se hnulo ven přes sebe. Kopali se a řvali, jako kdyby šlo o závod, kdo se dostane jako první z vlaku, vyhraje vílu. Když se všichni vyhnuli z vlaku, vešla ke schodům Hanča. Menší a štíhlá dívčina s brýlemi. „Ahoj Mimi“, pozdravila mě. „Ahoj!! Jsem tak ráda, že jsi k nám přijela Hani“. Popadla dva kufrы a cupitala směrem k našemu domu jak o závod. Najednou se v půlce cesty zastavila, rozhlédla se a smutně řekla: „Vy tady nemáte sníh?!“ Já se taky neusmívala a jen jsem kývla hlavou. „To tu teď nebyl už dlouho, ale nic si z toho nedělej, však ty si na to zvykneš“. Hanča sklesla ještě víc. Šla, jako když má na nohách olovo. Došly jsme domů pomalu a už se začalo stmívat. Daly jsme si večeri a šly spát. Ráno jsme se probudily až v deset. Mamka tam všude pobíhala a pořád se usmívala. „Mami co se děje?“ opatrně jsem se zeptala. „Podívej se ven“ odpověděla sladce a odběhla do další místnosti. Nečekala jsem moc dlouho a zvedla žaluzie. Venku byl sníh, asi metr, modro a mrazivo. „To snad není možné“ vypískla jsem. Hanča se taky přidala. Byl to skvělý pocit. Nic lepšího jsem nezažila. Za chvíli jsme se šly převléknout a běžely vyzkoušet sníh. Navečer jsme všichni šli ke stromečku a dárky byly skvělé. A to byly ty nejlepší Vánoce, co jsem zažila.

Kristýna Farská, 8. třída

O rodinném centru Žaltmánek z Jestřebích hor

Myšlenka vybudování herničky, neboli útočiště pro děti především do 3 let se zrodila nezávisle v hlavách několika svatoňovických maminek před necelými dvěma lety. Maminky se postupně chodily dotazovat na obecní úřad, zda by byl nějaký volný vhodný prostor pro tento účel k dispozici. Až se jednoho dne ukázaly jako nejvhodnější nevyužité prostory v administrativní budově za poštou, původně v celkem dezolátním stavu.

Užitečnost takovéto herničky a místa střetávání je nejkličovější především pro naše nejmenší děti, tedy předškolového věku, které se už od necelého prvního roku dožadují intenzivního sociálního kontaktu, jenom maminka jim prostě už nestačí. V létě, kdy jsou všichni venku je to o něco jednodušší, i když pěkných čistých travnatých ploch, kde by bylo možné děti „vypustit“ v obci moc není. Horší je to ovšem v zimě, kdy je venku ošklivo a brzy tma a přesto je důležité mít pro děti nějakou zábavu či program. A to už se nejedná jen o ty nejmenší, ale o všechny věkové kategorie. Nezanedbatelnou úlohu ve zřízení rodinného centra hraje samozřejmě i sociální kontakt pro maminky, které jsou delší čas na rodičovské dovolené.

Z těchto výše uvedených důvodů a s vidinou dalších cílů se 6 rodin pustilo v listopadu 2009 do rekonstrukce obcí předaných prostor a za neuvěřitelné 3 vikendy a v posledním týdnu před vánočními svátky i každé odpoledne se podařilo vybourat a začistit příčku a průhled, zrenovovat stropy, vymalovat, dobetonovat nerovnosti v podlaze, položit koberec, zřídit kuchyňku, zajistit stolečky a židličky pro děti, natřít stoličky a topenové trubky a za spolupráce obce zprovoznit osvětlení a elektroinstalace. Na závěr samozřejmě velký úklid a výzdoba. Po úspěšném zrekonstruování prostor Rodinného centra Žaltmánek z Jestřebích hor a žádosti o registraci nového občanského sdružení se stejným názvem jsme se vrhli do plánování programu a akcí na rok 2010.

Hlavním naším cílem je provozování rodinného centra – veřejné herny, kde se mohou vzájemně setkávat maminky a ostatní rodinní příslušníci a jejich děti. Slavnostně jsme zahájili provoz 10. ledna 2010 a pak budeme mít otevřeno každé pondělí od 9 do 11 hod. a každý čtvrtek od 15,30 do 17,30 hod.

Každé úterý pak vedou dvě maminky z našeho sdružení cvičení pro rodiče a jejich malé děti v tělocvičně 1. stupně ZŠ od 16 do 17 hod.

Dalším naším cílem je vytvářet co nejširší podmínky pro aktivní zapojení občanů, zejména rodin s dětmi, do společenského a kulturního života pořádáním akcí pro veřejnost spojených s tradičními obyčejí i novodobými zvyky. Konkrétně bychom se chtěli ve spolupráci s Klubem žen podílet na pořádání karnevalu v únoru 2010 a na dětském dnu v červnu 2010. V prosinci 2010 bychom zrealizovali čertovský rej. Chystáme se i na spolupráci se sdružením Prima rodiny, o. s. ze Suchovršíč.

Do budoucna bychom chtěli centrum využívat k získávání a předávání odborných poznatků o výchově a psychologii rodinného života, zdravého životního stylu a dalších témat dle zájmu členů, k pořádání seminářů či přednášek pro veřejnost apod. Co se týká finančního zajištění na provoz a aktivity, rádi bychom kromě vlastních vkladů a podpory obce zažádaly také o granty na úrovni krajské a Království Jestřebí hor.

Za Rodinné centrum Žaltmánek z Jestřebích hor, o.s. se na Vás těší Hana Jelínková, Lucie Kociánová, Lada Nevečeřalová a Eva Portychová.

V sobotu dne 9. ledna 2010 proběhl v 17.00 hodin ve velkém sále Kulturního klubu v Malých Svatoňovicích slavnostní večer ke 120. výročí narození Karla Čapka. Program zahájil předseda SBČ Malé Svatoňovice Ing. Václav Tymer svým zamyšlením nad významem a přínosem Karla Čapka pro dnešní společnost. Hudební vstup Jany Prouzové, posluchačky konzervatoře v Pardubicích a Karla Müllera, přenesl posluchače k přednášce Dr. Karla Řeháka na téma Ženy v životě Karla Čapka. Po té vystoupila Lenka Farská coby zpěvačka v klavírním doprovodu Karla Müllera. Závěr krásného večera patřil trutnovskému smíšenému pěveckému sboru Chorea corcontica. Celým večerem provázela starostka obce Eva Hylmarová.

BADMINTONOVÝ TURNAJ ČTYŘHER 28. 11. 2009

V sobotu 28.11.2009 se uskutečnil badmintonový turnaj čtyřher v hale SOŠ OOM Malé Svatoňovice, na který se sjela kvalitní konkurence 14 mužských párů, 5 mixů a 2 párů ženských z Kladna, Čelákovic, Poděbrad, Pardubic, Rychnova nad Kněžnou, Hradce Králové, Dvora Králové a dalších měst. Může nás těšit, že v této konkurenci se neztratili ani hráči našeho oddílu. Hlavní cenou v každé disciplíně byla výborná roláda od Evy Havelkové.

Výsledky: Ženská čtyřhra: 1. Alena Haasová, Jana Veverková
2. Vlasta Seidelová, Regina Jindrová
Mix: 1. Regina Jindrová, Vladislav Holec
2. Jitka Kulhavá, Leoš Knapp
3. Vlasta Seidelová, Jaroslav Jakubčín
Mužská čtyřhra: 1. Pavel Homolka, Stanislav Jareš
2. Lukáš Jirásek, Martin Krejzl
3. Antonín Šlechta, Jaroslav Jakubčín

Aktuální zprávy o činnosti badmintonového oddílu pod TJ Sokol Malé Svatoňovice najdete na:

<http://badec.webnode.cz>

Jaroslav Jakubčín

převzato a zkráceno, plná zpráva zveřejněna na –

<http://badec.webnode.cz/products/male-svatonovice-open-28-11-2009/>

SOKOL Malé Svatoňovice

Oddíl kopané zve na tradiční fotbalový ples

Kdy: 23. 1. 2010 od 20⁰⁰

Kde: Kulturní klub

Vstupné: 80,-

K tanci a poslechu Vám bude hrát Hudba Langer

Těšit se můžete na bohatou tombolu

„kdo neskáče není ČECH....“

ČAPKOVICE OPEN neboli VI. ročník Skautského florbalového turnaje

Tradičně v předvánočním čase přivítaly Malé Svatoňovice skauty nejenom z nejbližšího okolí, ale třeba i z Ústí nad Labem, Moravské Třebové nebo Havířova. Ve dnech 19. a 20. prosince v naší sportovní hale už po šesté, na pravděpodobně největším skautském florbalovém turnaji v naší republice, změřila své síly družstva starších i mladších (až nejmladších) skautů. V sobotu jsme viděli urputná klání skautů, skautek, roverů, rangers a vedoucích ve starší kategorii, v neděli si to pak v hale rozdala skautská drobtina - vlčata, světlušky a mladší skauti a skautky, zatímco v malé tělocvičně se pořádně zapotili jejich vedoucí a další starší skauti v kategorii 3+1.

Konečné pořadí sobotního klání:

1. Ingwivvingwi Malé Svatoňovice
2. STS Chvojkovice Brod
3. Hooligans Náchod
4. Wapitti pod Ossikou Vrchlabí

Výsledky nedělní kategorie mladších skautů a skautek:

1. Kostelecká 4ka
2. Kornouti z Náchoda
3. Jednička Vrchlabí
4. Mufloni Nové Město
5. Oddíl br. Františka

Výsledky nedělní kategorie 3+1:

1. Neštětí Lvi od Ústí nad Labem
2. Kornouti z Náchoda
3. Novoměstská Čtyřka z Nového Města
4. Ingwivvingwi Malé Svatoňovice
5. Motáci z Trutnova

Turnaj byl opět nejenom sportovní, ale také společenskou záležitostí, protože se na něm setkali skauti z různých oddílů nejenom na hřišti, ale i kolem něho.

Aleš Jansa (sekretář oddílu)

převzato a zkráceno, plná zpráva zveřejněna na -<http://capkoviceopen.wz.cz/aktualne.htm>

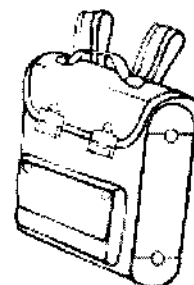

Své příspěvky zasílejte na adresu: studanka.ms@seznam.cz
Archiv časopisu Studánka naleznete na www.malesvatonovice.cz

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY ZŠ

proběhne v pátek
22. ledna 2010
v 15.30

na 1. stupni Základní školy Malé Svatoňovice
(budova nad kostelem, ulice Schejbalova, čp. 131)

K zápisu se dostaví jeden z rodičů s dítětem a přinese s sebou

- vyplněný dotazník
- rodný list dítěte
- občanský průkaz

Zápis se týká všech dětí, které dovrší do 31. 8. 2010 šesti let věku

**OBECNÍ ÚŘAD
MALÉ SVATOŇOVICE**

Vás srdečně zve na
divadelní představení

Má žena si vyšla

komedie Jeana Bariera

Kdy: 17. 1. 2010 v 17⁰⁰
Kde: **KULTURNÍ KLUB
MALÉ SVATOŇOVICE**

*hraje soubor NA TAHU při MKS
Červený Kostelec*

13. února 2010

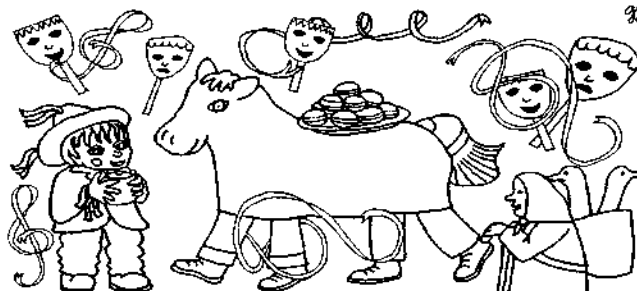
Studánecký Masopust

**Tradiční slavení masopustu
s průvodem maškar**

s hudbou a především s úbornou atmosférou

Nestydě se a sežeňte si masku

Budete se dobře bavit a odhodíte na chvíli všední starosti za hlavu

O Masopustu je u Studánky vždy veselo

STUDÁNKA

XVIII. ročník, zpravodaj obce Malé Svatoňovice; Vydává: Obecní úřad Malé Svatoňovice, Nádražní 105
tel. 499 886 341; Odp. redaktor: Jindra Hylmarová, PC zpracování: Michal Wolf
Vydávání povoleno: č.j.: Kult.288/92/HB, toto číslo vyšlo 14. 1. 2010